

Mario López Magdaleno
vezérigazgató úr részére
Magtel

PE Las Quemadas
Gabriel Ramos Bejarano,
N.114, 14014 Córdoba

Tisztelt Vezérigazgató Úr!

A magyar újságokból értesültünk az örömteli hírről, mely szerint Ön az enyészettől mentette meg az EXPO '92 Magyar pavilonját! Köszönet érte!

Ez a mű különös jelentőséggel bír nemzeti kultúránk szövetében. Makovecz Imre, a – többek között ezen épület megépítéséért is – számos nemzetközi elismerésben részesült építész a 20. századvég legnagyobb hatású, a nemzeti és az európai kultúrát összefüggésben kezelő építész volt. Sajátságos, a politikai rendszerváltás, a kétpólusú világ összeomlásának időszakában kapta Magyarország kormányától a megbízást a sevillai Világkiállítás nemzeti pavilonjának megtervezésére. A megbízást az tette lehetővé, hogy a spanyol rendezők országunkat felemelve – a korábbi eseményekkel ellentétben – önálló épület felépítésére adtak lehetőséget, kifejezve ezzel Európához tartozásunkat. Az ország vezetése a rendkívüli lehetőséget –nemcsak a tervezést, de a teljes megépítést is – azért bízta Makovecz Imrére, mert országunk – a háború után 45 évvel – első szabadon, demokratikus keretek között megválasztott polgári kormánya ebben az építészeti felfogásban látta meg sajátos kultúránk megmutatkozását.

A sajátos történelmi időszak, a rendszerváltás forratában Makovecz Imre remekművet alkotott, a Magyar Pavilon lett egyik legismertebb műve, mely dramaturgiájával, részletekig kimunkált kompozíciójával a metakommunikáció erejével közvetítette üzenetét a látogatóknak. A szűk folyosó a látható tornyokkal, az üvegfüdémbe ágyazott fa, a valóban megépített tükörkép világ, a lényyszerű homlokzatok a vetítőterembe összefüggtek a szcenikai és vizuális hatásokkal, melyeket az étterem

gasztronómiai élményei egészítették ki. Egy összművészeti alkotás született, melynek domb-szerű főhajójából hét Janus arcú torony tör elő, kifejezve a magyarok kettős, egymással szimbiózisban lévő lelkületét, mely érti a sztyeppe szél zenéjét és érti a római kultúrából kifejlődött városok zsongását. Szimbolikus volt a kiállítási területen való helyzet is: a történelmi szomszédság Ausztria pavilonjával, a másik oldalon a kereszténységet megtestesítő Vatikánnal.

Mint Ön előtt is ismert a Világkiállításnak Amerika felfedezésének ötszáz éves évfordulója adta jelmondatát: „A felfedezések kora”. Ez a kor Európa nyugati felének a világ kitarulkozását, a bátor vállalkozásokat jelentette, számunkra viszont a hon és a közös keresztény értékek bátran viselt védelmét jelentette keletről jövő más kultúra ellen. Ennek egyik nagy fegyverténye volt az 1456-os Nándorfehérvári győzelem, mely nyolcvan évig állította meg az iszlám áradatát, s melynek emlékére a játviai születésű III. Callixtus pápa rendelte el a déli harangozást. Ezt jelképezi a 14 harang a tornyokban, a „magyarok harangozni mennek Sevillebe” mondta Makovecz Imre.

Személyes öröm az Ön tette számomra, hiszen építésként és műszaki vezetőként a pavilon megvalósításának egyik résztvevője voltam, több hónapot töltve a festői Sevilleben és Andalúziában, szívembe zárva az önök országának egyedi kultúráját. Egy életre meghatározó tapasztalatot jelentett a magyar és székely ácsokkal építeni Makovecz Imre épületét, megbecsülést és elismerést kívánni mind az építők, az EXPO hatóságok, s a világ előtt. Fáradásunk és szaktudásunk beépült az épületbe, kézműves megoldásaink átélhetővé, hangzóvá tették a magyarok házáét. 1992-ben az épületet meglátogatta – akkor még Walesi herceg – III. Károly angol király, aki a következő szavakkal méltatta levelében Makovecz remekművét:

„ÚGY ÉRZEM, A PAVILON A JÓZAN GONDOLKODÁS ŐRTORNYA EGY MATERIALISTA ÉS KÖZÉPSZERŰ VILÁG ÖRVÉNYÉBEN. A PAVILON A HIT, AZ ÖSSZHANG ÉS MINDENEKE LŐTT AZ IGAZ HUMANITÁS SZIMBÓLUMA. A LEGEMLEKEZETES SZÁMOMRA A FA ILLATA, A TORONYBAN A FASZERKEZET PUSZTÁN HAGYOTT CSODÁLATOS LÁTVÁNYA VOLT. A FA GYÖKEREIVEL AZ ÜVEGFÖDÉMBE ÁGYAZVA EGY IGAZ TEHETSÉG ZENIÁLIS ÖTLETE, ÉS ÉN SZERETNÉK TELJES SZÍVBŐL, A LEGMELEGEBBEN GRATULÁLNI ÖNNEK ... IGEN NAGY BAJ, HOGY AZ EMBEREK TÖBBSÉGE, ÚGY TŰNIK AZZAL ÁLTATJA MAGÁT, HOGY A MAI VILÁGBAN A TECHNOLÓGIA AZ EGÉSZ ÉLET ALAPJA, SEMMINT ANNAK CSAK EGY HASZNOS ÉS FONTOS ASPEKTUSA.”

Engedje meg, hogy ezúton fejezzem ki szándékunkat és segítségünket a magyar és andalúz kulturális kapcsolatok ápolásában. Akadémiánk, és a segítségével működő Makovecz Alapítvány rendkívül kiterjedt anyagokkal rendelkezik az építész munkásságáról, mind tervek, fényképek és önálló grafikai alkotások tekintetében. A Magyar Művészeti Akadémia elismert művészei a kép és tárgyalkotó művészet, valamint a zene és néptánc területén kimagasló produkciókkal rendelkeznek, melyeket szívesen ajánlunk megtisztelő figyelmébe.

Tisztelt Mario López Magdaleno Úr!

Ön a Magyar Pavilon megvásárlásával és rövid idejű teljes rekonstrukciójával olyan tettet hajtott végre, mely túlmutat a Cartuja sziget területén. Ön jóérzéssel ajándékozta meg minden magyar ember lelkét. A Pavilon mindenki számára a nemzeti kultúra része, mely hányatott sorsa ellenére – köszönhetően az andalúz emberek szeretetének, s óvó magatartásának – nem enyészett el. Ön határozottan és cselekvően lépett fel az épület megmentése érdekében, s erőforrásait ennek a kulturális értéknek megmentésére fordította. A mai naptól kezdve minden magyar ember keserűség nélkül gondolhat nemzeti büszkeségünkre.

A magyar és az andalúz kultúra részét képező Magyar Pavilon megmentéséért és éltetéséért a Magyar Művészeti Akadémia hálája kifejezésekként elismerő oklevelet adományoz Önnek, kifejezve ezzel egész nemzetünk nagyrabecsülését.

Nagyrabecsüléssel köszönti:

Turi Attila

elnök

és a Magyar Művészeti Akadémia Elnöksége